

Learning Journey 2018 – Forge, Buenos Aires, Argentinië

Zaterdag 10 november

Het is zover ... vandaag vertrek ik naar Argentinië voor een Learning Journey! Mijn 6^e alweer, en ik voel me ontzettend bevoorrecht om dit mooie, intense, leuke, bijzondere project te mogen doen namens SharedWorld.

Voor degenen die het concept Learning Journey nog niet kennen: tijdens een Learning Journey wordt een groep van 10 professionals uitgezonden naar een NGO/hulporganisatie om daar in 2 weken een verbeterproject te doen, nadrukkelijk samen met de lokale staf van die hulporganisatie, om ervoor te zorgen dat zij zoveel mogelijk leren en ontwikkelen zodat ze na het vertrek van de groep zelfstandig verder kunnen gaan met de opgedane inzichten.

Naast het inhoudelijk werken aan deze opdracht, hebben de 10 deelnemers ook hun eigen persoonlijke leerdoelen opgesteld om mee te experimenteren en op te reflecteren. Het reflecteren op de samenwerking en ontwikkeling als team en individueel gebeurt onder leiding van de teamcoach die aanwezig is. En je raadt het al ... die teamcoach dat ben ik! Wat een voorrecht, zoals ik al schreef.

De komende twee weken ben ik samen met een groep gemotiveerde en deskundige Accenture analisten, consultants en managers in Buenos Aires, Argentinië om een project te doen voor Foundation Forge. Forge organiseert opleiding en training voor jongeren uit kansarme wijken, om ze te begeleiden naar werk. Forge is succesvol, ze helpen jaarlijks meer dan 8.000 jongeren aan een baan in 5 Zuid-Amerikaanse landen, maar ze willen nog veel meer jongeren bereiken (de doelgroep is 108 miljoen jongeren, de jeugdwerkloosheid in Zuid-Amerika is gigantisch) dus ze hebben als hoofdvraag voor onze Learning Journey: “hoe kunnen we onze projecten en daarmee impact exponentieel laten groeien door middel van digitalisering/online learning?”

Ik houd tijdens de Journey mijn eigen dagboek bij om alle ervaringen goed te kunnen onthouden, ik beloof ieder jaar dat ik het kort probeer te houden maar het lukt gewoon niet... Hieronder mijn ervaringen!

- **Stress.** De afgelopen week was nog even stressvol om alles af te krijgen en doen wat er nog op mijn lijstje stond, maar het is gelukt! Ik kijk er altijd naar uit (inspirerende mensen ontmoeten, een andere wereld zien en voelen, veel intense gesprekken vol leren, inzicht en reflectie, en een team dat iedere dag groeit en sterker wordt in de samenwerking), en zie er tegenop (“gaat de opdracht wel werken, hoe zal het qua teamontwikkeling gaan, kan ik de 10 deelnemers voldoende brengen als coach”, en vooral ook “ik moet mijn heerlijke gezin 2 weken missen en zij mij” ...
- **Vorbij vliegen.** Uitgezwaaid door Monique, Jip en Sterre stap ik in Den Bosch op de trein naar Schiphol. De kids rennen zo snel als ze kunnen mee, wat een fijn afscheid. En ook altijd een beetje moeilijk, hoewel we allemaal weten dat de 2 weken voorbij gaan vliegen.
- **Vliegen.** In de trein en op Schiphol nog de laatste inhoudelijke voorbereidingen gedaan (leeswerk, de persoonlijke leerdoelen goed ingeprent) en dan ben ik er helemaal klaar voor. Ik ben ruim op tijd, inchecken en douane gaat voorspoedig, dus ik heb zelfs nog tijd om in mijn boek te lezen. Om 20.15u boarden, ... nu begint de journey echt.

Zondag 11 november

- **Hoera, geen zakjes nodig!** Ik was vooraf benauwd voor mogelijke turbulentie want er is slecht weer voorspeld als we moeten landen, en andere teamleden hadden de dag eerder heel veel turbulentie gehad (het halve vliegtuig had een zakje nodig ...). Ze moesten zelfs uitwijken naar een andere luchthaven (Montevideo, Uruguay) in verband met onweer. Maar bij ons, gelukkig, een hele soepele vlucht. Beetje gelezen, film gekeken en gedoezeld.

- **Bienvenidos.** Na het landen op de airport hadden we snel onze bagage, ook onze taxi stond al klaar, en hup naar het hotel. Onderweg zien we hoe ongelooflijk veel het geregend heeft gisteren, alle groenstroken en bermten staan onder water. We vangen ook al een glimp op van Buenos Aires, een echte wereldstad (3 miljoen inwoners, zelfs 12 miljoen als je de voorsteden meerekent). In het hotel worden we zeer hartelijk ontvangen door de groepsgenoten die er al 1 of 2 dagen zijn. Heel fijn om je zo welkom te voelen.
- **Twee steden in één.** Mijn collega Tanja had het al gezegd: je kunt prima in Buenos Aires verblijven en vooral genieten van al het moois dat hier is. Oude gebouwen, parken, heerlijk eten, tango, muziek. Maar als je iets verder kijkt, en dieper de stad in duikt, zie je ook de sloppen, de armoede, de enorme sociale problematiek.
- **Stapels bankbiljetten.** De Argentijnse peso is nogal onbetrouwbaar qua koers, dus we hebben dollars meegenomen, maar die moeten we uiteraard inwisselen voor pesos. 40 peso is €1-, dus ieder van ons ging met werkelijk een enorme stapel bankbiljetten weer naar buiten.
- **Kerkhof.** Zondagmiddag zijn we Buenos Aires gaan verkennen, eerst naar de bekende begraafplaats Cementario de la Recoleta, waar veel belangrijke Argentijnen een tombe hebben. De begraafplaats is gebouwd als een soort stad, met brede straten en smalle steegjes, oude en vervallen tombes en nieuwe grafmonumenten. In de meeste tombes zie je binnenin de kisten gewoon staan. Uiteraard zijn we ook naar het graf van Eva Peron gaan kijken.
- **Voetbal kijken.** Gisteravond zou de wedstrijd zijn tussen Boca Juniors en Riverplate, twee rivaliserende clubs uit Buenos Aires, die momenteel de finale van de Zuid-Amerikaanse Champions League tegen elkaar spelen. Door de regen was het veld onbespeelbaar, en is de wedstrijd verzet naar zondagmiddag dus we gaan in de wijk Palermo deze wedstrijd kijken. Erg leuk om dat te doen, het wordt 2-2, over 2 weken de tweede en beslissende wedstrijd.
- **Vamos!** Na de wedstrijd nog wat rondgelopen, heerlijk gegeten, beetje op tijd naar bed want morgen start het dan echt, de eerste projectdag bij Forge! Ik ben benieuwd, spannend ...

Maandag 12 november

- **Focus!** Het gaat beginnen, goede team opstart in de ochtend, plannen en aanpak bepalen, iets strakkere gezichten. We gaan beginnen, de focus komt op Forge, de opdracht. Mooi moment.
- **Persoonlijke kennismaking.** We worden ontvangen door enkele mensen van Forge en ook Accenture Buenos Aires is aanwezig. Het LJ-team heeft een mooie start voorbereid waarin we persoonlijk kennismaken met Forge, en er meteen humor en luchtigheid in de ruimte komt. Want het is nogal wat als je met een team van 11 even zo'n organisatie binnenkomt.
- **Taal overbrugt.** Alle teamleden probeerden in meerdere of mindere mate kort iets te zeggen in het Spaans, wat enorm meehelpt in het leggen van contact en de relatie opbouwen. Met dank aan mijn broer had ik een prachtige introductie van mijn werk en mijn rol in het Spaans. Muchismas gracias, hermano pequeno.
- **Mate.** De Argentijnen drinken graag mate, een soort mega sterke bittere thee, waarbij je allemaal uit dezelfde mok drinkt met een metalen rietje. Wij doen graag mee, en moeten er inderdaad, zoals voorspeld, aan wennen.
- **Wraak.** We nemen "wraak" voor de mate door, naast stroopwafels, ook salmiak uit te delen. Daar moeten zij zoals voorspeld ook aan wennen.
- **Assignment.** Deze eerste dag staat vooral in het teken van informatie uitwisselen, in gesprek gaan over de ambities en challenges van Forge. Ze zijn al super ver, hebben erg goed nagedacht over wat ze willen, wat ze kunnen, dus het Accenture team kan flink aan de slag!
- **Steak.** Tijdens dag 1 neemt Forge ons mee voor een Argentijnse lunch, dus heerlijk een enorme steak verorberd!!!

- **Tuurlijk, het is een Learning Journey.** Vandaag zou ook de Executive Director van Forge tijd voor ons hebben, want de rest van de week is hij op reis. Maar goed, behalve een hand bij aankomst, hebben we hem niet meer gezien, en dat blijft ook zo de rest van de week. Onze andere opdrachtgever Hernan is er vandaag enkel de ochtend, en dan woensdag misschien ook ... We zullen zien, in ieder geval gaan we de schaarse tijd met hen samen goed besteden.
- **Forge students.** 's Middags gaan we langs in een classroom waar 50 studenten in programma zitten. We gaan met ze in gesprek over waarom ze bij Forge in programma zitten, wat hun dromen zijn, hoe ze de toekomst zien. En ze vragen ons ook hoe we aan onze banen zijn gekomen, waarom we daar zijn, wat we gaan doen voor Forge. Hele mooie gesprekken, inspirerend om van de doelgroep te horen hoe mooi en belangrijk dit programma is.
- **Dream teachers.** We blijven nog even in de klas om een stukje van de les bij te wonen. Twee teachers doen dat samen, en WAUW wat indrukwekkend: samen stoppen ze er zoveel energie in, de belonen en complimenteren iedere student die iets zegt, die antwoord geeft, ze stimuleren, dagen uit, met een energie die echt inspirerend is. Als iedereen zulke teachers zou hebben, was school veel en veel leuker.
- **Inspiratiebronnen.** We vonden onze opdrachtgevers vanuit Forge al inspirerend vanuit hun visie en persoonlijkheid. We vonden de dream teachers inspirerend. Maar je hebt altijd baas boven baas. Terwijl we als groep net willen gaan afstemmen over de opdracht, loopt om 17.00u Sam Mizrahi binnen, de oprichter van Forge. En hij blies ons allemaal omver, wat een persoonlijkheid en wat een verhaal. Hij kwam even kennismaken met ons, en na 1 vraag van ons (waarom bent u ooit begonnen met Forge) kwam er een soort motivational speech van 45 minuten, die nog langer had geduurd als hij niet om 18u een afspraak had op kantoor.
 - Sam is bijna 85, en heeft nog energie voor 10.
 - Bij binnenkomst en vertrek maakt hij met iedereen fysiek contact: een kus op de wang, een klopje op de schouder, een aai over de bol. Nooit gedacht dat ik een aai over mijn bolletje op 45 jarige leeftijd nog zo kon waarderen, maar vanuit Sam klopte het.
 - 15 jaar geleden, op zijn 70^e, heeft hij Forge opgericht omdat hij iets terug wilde geven aan de maatschappij. Zijn visie: learn – earn – return. Eerst investeer je in je kennis en ervaring door te leren, vervolgens ga je dat inzetten en “verdien” je je leven bij elkaar (gezin, wonen, het leven dat je leidt), en op enig moment ga je het teruggeven aan de maatschappij, aan de kwetsbaren.
 - Hij gaf een speech over de situatie in de wereld, hoe we met elkaar omgaan, hoe we gericht zijn op bezit, maar dat het daar niet om draait.
 - Success is to have what you like, happiness is to like what you have.
 - Een prachtige afsluiting van onze eerste projectdag.
- **Teamdebrief.** Nadat Sam weg was hebben we als team de dag afgesloten, en de eerste team debrief in het hotel gedaan. Mooi om samen te reflecteren op gedrag, samenwerking, patronen, er was al van alles gebeurd en het team stond er enorm voor open om daar kritisch naar te kijken.
- **Slagwerk!** De groep heeft een slimme manier gevonden om ook tijdens de avonden verschillende aspecten van Buenos Aires te verkennen, door iedere dag 2 mensen verantwoordelijk te maken voor het avondprogramma. We beginnen meteen heel goed: we gaan naar een concert van “la bomba del tiempo”, een percussiegroep die iedere maandag een concert geeft, allemaal goede slagwerkers die door de dirigent worden uitgedaagd om te improviseren, soleren, en steeds verder een muzikaal verhaal te vertellen. Heerlijke muziek, op een bijzondere locatie, een soort leegstaande fabriek/hal. Top avond. Na afloop van het optreden gaat iedereen weer naar het hotel, de eerste inhoudelijke dag was vermoeiend. En morgen staat er in de ochtend een field visit gepland.

Dinsdag 13 november

- **Indrukwekkende field visit.** Om de onderliggende problematiek, en de leefomgeving van de Forge-doelgroep beter te begrijpen, gaan we deze ochtend op field visit in één van de arme wijken van Buenos Aires.
- **Teambuilding.** Na ontvangst op het Accenture kantoor in Buenos Aires (waar we onze spullen laten, vanmiddag wordt dat onze werkplek), gaan we een stuk met de metro, en die is in de ochtendspits echt enorm druk, je staat helemaal tegen elkaar aan gedrukt. Dat was voor sommige buddy-paren een mooi moment om letterlijk de relatie zeer innig te maken.
- **Luz de Esperanza.** We beginnen met een flinke wandeling, langs het grote busstation waar de omgeving meteen heel anders is dan in centrum Buenos Aires. Veel afvalhopen, modder, kapotte auto's, kleine marktkraampjes waar ik niet snel iets zou willen kopen. We moeten dicht bij elkaar blijven als groep. We lopen richting havengebied om een kleinschalig hulpproject te bezoeken, gevestigd in een oud en vervallen pand. Drugsverslaafden uit deze wijk worden opgevangen, krijgen hulp om af te kicken of tenminste gecontroleerd te gebruiken, en worden in een dagprogramma geplaatst, onder andere door het produceren van kaarsen en houtbewerking. We gaan met behulp van enkele vertalers in gesprek met deze mannen/jongens over het project, wat ze er in vinden, hoe ze het ervaren.
- **Luz de Esperanza, en toch weinig hoopgevend ...** Een belangrijk initiatief, en toch werd ik verdrietig van het verhaal van de projectleider die ons rondleidde. Vrijwel al deze mensen worden nooit clean. Ze gebruiken crack, wat ontzettend verslavend is, en ze beginnen soms al vanaf hun 10^e jaar ... In het gunstigste geval blijven ze in dit programma zodat ze enigszins op het rechte pad blijven...
- **Barrio 31.** Wijk 31 is een ontzettend arme wijk met grote sociale problematiek. Daar worden we rondgeleid door 3 jonge medewerkers van de overheid die de problematiek echt aan het aanpakken is! De huisjes zijn een soort op elkaar gestapelde hokken, en daarboven loopt de snelweg. Allereerst is men bezig om de snelweg te verleggen, zodat mensen niet pal naast of onder de uitlaatgassen hoeven te wonen (long/ademhalingsklachten komen hier logischerwijs veel voor). Op veel plekken is men aan het bestraten, nu zijn er vooral nog zand/modder weggetjes. Daarnaast opent men officiële kantoren van de gemeente middenin deze wijk, zodat mensen daar naartoe komen voor hulp en begeleiding, en bouwt het ministerie van onderwijs hier haar nieuwe kantoor, alles om deze wijk een ontwikkelimpuls te geven. De overheid is hier echt flink aan het investeren, maar men houdt het hart vast voor de komende verkiezingen, want als er andere mensen aan de macht komen, gaat men dan wel door met deze plannen?
- **Verschillen.** Mega indrukwekkend om te zien hoe groot de verschillen zijn in hoe mensen wonen, de voorzieningen, de kansen en het vooruitzicht. We voelen nu nog beter hoe impactvol het werk is dat Forge doet. Als jongere in zo'n barrio ben je meestal werkloos, of je hebt een "informal job" (bijvoorbeeld straatverkoper). Het Forge programma helpt jongeren echt om meer kans te maken op een "formal job" (in dienst bij een bedrijf), door te investeren in goede skills en vaardigheden. Overigens, de 3 medewerkers van de overheid waren zeer positief over Forge en de jongeren die hun programma volgden: "jongeren met goede inzet, betrouwbaar, netjes, als ze van Forge komen, nemen we ze graag aan". Mooi compliment voor Forge.
- **Assignment.** Na de field visit gaan we terug naar het Accenture kantoor in Buenos Aires om de opdracht verder te formuleren en een aanpak te bedenken voor deze 2 weken, er is goede voortgang gemaakt met de opdracht en men heeft vele vragen/checks die we morgen weer kunnen doen bij team Forge. Ook heb ik het eerste individuele coachgesprek al kunnen doen, een intens gesprek.
- **Teamdebrief.** De team debrief was weer nuttig, grappig ook (vanuit een vergrootglas keken we naar ons Nederlandse assertieve en directe gedrag dat we vandaag een aantal keren hebben laten zien), en naast grappig ook intens omdat de field visit ons echt laat voelen wat

de onderliggende problematiek is, waar de Forge studenten vandaan komen. Het team is gretig en staat erg open voor feedback en spiegels. Fijn werken zo!

- **Buddies.** Als avondprogramma gaan de buddies met elkaar eten, leerdoelen bespreken, samen optrekken. Coach werd meegevraagd door een buddy-duo, en toevallig belanden we met een ander duo in hetzelfde restaurant dus uiteindelijk een avond met 5-en aan tafel gezeten, in gesprek over de Journey, leerdoelen, verwachtingen. Prachtige avond zo.

Woensdag 14 november

- **Onverwachte ervaringen.** Na een goede ochtendstart waarin team het plan/aanpak voor de dag bespreekt, vertrekken we naar Forge. 1 clubje komt enorm laat aan bij het kantoor, omdat hun taxichauffeur de weg niet goed wist, sterker nog ... na 10 minuten rijden gewoon weer op hetzelfde punt uitkwam. Welkom bij de Learning Journey ☐
- **Over contact en relatie gesproken.** Onze opdrachtgever Hernan verwelkomt ons, leert ons een zeer belangrijk woord namelijk "alfajor", een typisch Argentijnse lekkernij (koek, chocola en ertussen "dulce de leche", een soort karamel maar dan anders). Hij heeft een doos meegenomen dus heerlijke start, plus speciaal voor een teamlid dat geen lactose mag, heeft hij een aparte lactosevrije alfajor meegenomen. Wat een aandacht.
- **Cultuur.** En ook vanmorgen komt onze Nederlandse cultuur mooi tot uiting. We hebben nog stoelen nodig dus die pakken we zelf even uit het kantoor naast onze kamer, en ook 1 uit het kantoor van de algemeen directeur die er toch niet is. "No, niet uit zijn kantoor!", grijpt onze opdrachtgever in. Wij waren het alweer aan het fiksen maar dat kan niet altijd zomaar.
- **Het gaat om de "soul" van Forge.** In gesprek over de opdracht, over groei, vertelt Hernan prachtig over het risico dat hij ziet: we moeten de kwaliteit van het programma hoog houden, het gaat om de "soul" van Forge, zo legt hij uit. Iedereen heeft een rol en functie binnen Forge, maar het allerbelangrijkste is dat we onze studenten zien, steunen, als ze het moeilijk hebben, ze echt helpen. En dat geldt voor iedere medewerker van Forge.
- **Assignment, coaching en debrief.** Het team is flink aan de slag gegaan met de opdracht, en daarnaast heb ik vandaag ook weer 3 mooie, individuele gesprekken kunnen voeren. We sluiten de middag weer af met een team debrief.
- **Tango!** En dan, als avondprogramma, krijgen we 1 uur tango-les voor beginners. We leren veel in dat uur. Sowieso over de tango (houding van je lichaam, hoe je beweegt, hoe je door middel van gewicht verplaatsing duidelijk maakt waar je naartoe gaat) maar ook over onszelf ☐ Want het was regelmatig vrij ongemakkelijk: iedereen moest met iedereen dansen, gemengd, mannen samen, vrouwen samen, er zaten ook andere deelnemers in deze groep, soms ging het leiden niet zo goed, soms was het volgen moeilijk, de handjes werden steeds zweteriger. Maar na 1 uur, konden we zowaar al enkele basispatronen van de tango dansen.
- **Leiden en volgen.** Leerzame avond, ook over leiden (wat doe je, hoe duidelijk ben je, hoeveel ruimte geef je of neem je) en volgen (luister je goed, ben je bereid te volgen). Erg leuk en interessant. Na de tango workshop gaan we samen eten, en op tijd weer naar het hotel, morgen staat er een field visit naar Pilar (waar ook een Forge leslocatie zit) op het programma.

Donderdag 14 november

- **Op naar Pilar... in de 2^e versnelling.** Om 08.30u vertrekken we naar Pilar, in gezelschap van Vanessa, de English teacher voor Forge medewerkers die les willen. Zij kan helpen met de vertaling als we met jongeren in gesprek gaan, maar ook als we met de country director praten want die spreekt vooral Spaans. Op de snelweg valt het ons op dat we niet super hard rijden (ongeveer 80 op de rechterbaan) en dat de chauffeur niet schakelt. Hij gebruikte alleen de 2^e versnelling! Vandaar dat de bus in de stad ook een paar keer afsloeg.
- **Barrio 31.** We zien Barrio 31 (waar we dinsdag waren) nu vanaf de snelweg, indrukwekkend om van boven te zien hoe de huisjes pal naast of onder de snelweg gebouwd zijn.

- **Warme ontvangst.** In Pilar worden we zeer hartelijk ontvangen door Marcelo, de landendirecteur van Forge Argentina. We krijgen uitleg over het programma dat in Pilar wordt aangeboden, en vervolgens gaan we de klas in om in gesprek te gaan met de jongeren. De hele LJ-groep doet zijn best om in het Spaans wat te zeggen, en dat wordt erg gewaardeerd. De kids zijn open, geven mooie antwoorden en stellen ook goede vragen terug aan ons. Marcelo laat ons het dorpje nog zien, en daarna gaan we in gesprek met een andere Forge collega (Sylvana) over de samenwerking met bedrijven en partners, wat een energieke dame, en ze vertelt een verhaal om trots op te zijn.
- **We have to break the myth.** Diverse grote bedrijven, marktleiders in hun sector, werken graag samen met Forge (middelen, stageplekken, banen), ze kunnen prijken met een imposante lijst met klantnamen/partners. Maar dan is de opdracht voor Forge eerst “we have to break the myth”, de mythe doorbreken dat jongeren met die afkomst geen goede arbeidskracht zijn. “Als we laten zien wat ze kunnen, wie ze zijn, dan worden ze wel aangenomen” aldus Sylvana.
- **Ongemakken.** Bij een Learning Journey horen (helaas) ook ongemakken, door de combinatie van vermoeidheid, anders eten, andere hygiëne. Twee mensen zijn getroffen door voedselvergiftiging en hebben het zwaar deze dag, helaas ben ik 1 van deze 2. Met wilskracht en concentratie kon ik steeds 1-1½ uur de gesprekken bijwonen, de wandeling door het centrum maken, de busreis uitzitten, maar daarna moest ik echt zorgen dat ik bij de wc was. Ik zal u allen de details besparen... Graag gedaan.
- **In gesprek met een tweede groep studenten.** Einde middag gaan we nog in gesprek met een tweede groep studenten, die eigenlijk al naar buiten aan het lopen waren maar toen nog teruggehaald werden om met ons in gesprek te gaan. Daar hebben we ons natuurlijk voor verontschuldigd, en we hebben het goedgemaakt met stroopwafels, strooigoed en ... hele gave gesprekken! Groot compliment ook voor het LJ-team, want ze stopten zoveel positiviteit in het gesprek, zoveel lol, dat er een hele gave sfeer ontstond. En uiteindelijk deelden alle 25 leerlingen hun droom met ons, echt heel tof.
- **Binnenkomen.** Naast dromen als “een eigen huis”, “reizen”, “een winkel” enzovoorts, hoorden we ook dromen als “dat ik me geen zorgen meer hoeft te maken”. Die kwam wel binnen, als je je realiseert met hoeveel zorgen en verantwoordelijkheid deze jonge mensen vaak al te maken hebben.
- **Coaching en debrief.** Vanmiddag gelukkig ook nog 1 mooi, persoonlijk coachgesprek kunnen voeren (wilde er eigenlijk meer doen maar dat ging gewoon niet). Daarna terug de bus in, naar Buenos Aires, en om 18.30u weer bij het hotel. De versnellingsbak was weer gemaakt want deze keer schakelde de chauffeur wel! In het hotel doen we meteen de debrief, en opnieuw heeft de field visit geholpen om “het verhaal van Forge, en van de studenten” beter te snappen, te voelen eigenlijk. Ook waren er nog enkele patronen zichtbaar vandaag waarover we kritisch in gesprek zijn gegaan. Wederom heel fijn dat het team bereid is zo kritisch en leergierig te zijn.

Vrijdag 16 november

- **Nachtrust!** Na een diner van 1 banaan ben ik gaan slapen en 9 uur later wakker geworden, nog wat slap maar voel me verder goed, hoera! Ook het andere “slachtoffer” voelt zich vandaag beter, gisterenmiddag al zelfs.
- **Wat een voorrecht.** Vandaag gaat de groep aan de slag met de opdracht, en ik voer 5 coaching gesprekken zodat ik alle teamleden al 1x uitgebreid heb gesproken over de ervaringen tot dusver, de leerdoelen, en mijn eerste persoonlijke feedback al kan geven. Mooie gesprekken, eerlijk, reflectief, er gebeurt al zoveel in de groep, met mensen individueel, inzichten, ontwikkelstappen, heel bijzonder. Zoals ik al eerder schreef ... wat een voorrecht.

- **Luister naar je lichaam!** En ook een mooi fenomeen: luister naar je lichaam. De wrap die ik voor de lunch had ... kwam te vroeg, dat merkte ik al vrij snel dus heb ik het bij nog een banaan en wat droger crackers gehouden vandaag, op naar een rustig herstel. Sowieso belangrijk om te luisteren naar je lichaam bij zo'n intense ervaring van lange dagen en veel indrukken, mooi leerdoel voor mijzelf...
- **Tevreden.** Om 17.30u sluiten we op kantoor van Forge de eerste 5 dagen af, samen met onze twee opdrachtgevers Daniel en Hernan. Ze zijn erg tevreden, blij met de voortgang tot dusver, stellen de sparring en het kritisch bevragen erg op prijs, dus we stappen met een fijn gevoel het weekend in. Ook de team debrief leverde blije gezichten op.
- **Weekend? Nog niet!** Voor het LJ-team begint het weekend nog niet want zaterdag is voor ons gewoon een werkdag. Het team heeft geregeld dat we op het Accenture-kantoor kunnen werken, dus de zaterdag zal in het teken staan van meters maken.
- **Argentijnse wijn.** Om toch alvast een beetje weekend-gevoel te hebben, gaat het team vanavond een wijnproeverij doen van Argentijnse wijnen, erg leuk om te doen, en lekker (ik heb enkel geproefd en de rest van het glas laten staan, leek me verstandig op een nagenoeg lege maag). Daarna eten, het visje smaakte me prima, en ik ben meteen naar het hotel te gaan om weer genoeg slaap te pakken en verder te herstellen.

Zaterdag 17 november

- **Verlaten kantoor.** Na een beetje uitslapen vertrekken we om 9u naar het kantoor van Accenture. Doordeweeks werken er duizenden mensen, nu zijn wij de enigen. Best een aparte gewaarwording, wij met 11 op een verder uitgestorven verdieping.
- **Airco en brandalarm.** Het was ook wel duidelijk dat er normaal niemand werkt op zaterdag, alle lucht- en ventilatiesystemen waren uitgeschakeld, het was ongelooflijk broeierig op onze verdieping. Op ons verzoek zijn die netjes aangezet (in mijn beste Spaans, met handen en voeten duidelijk gemaakt). En na een tijdje horen we een hele zachte sirene uit de intercom komen, en een herhaald bericht dat we onmiddellijk moeten evacueren naar de begane grond. Voor de zekerheid toch maar even met twee mensen naar beneden gegaan en gecheckt bij de receptie: "nee hoor, we zijn de systemen aan het testen, als er echt iets is dan komen we jullie wel halen".
- **Voortgang.** Vandaag een productieve dag gehad voor het hele team. De 3 subgroepen hebben ieder meters kunnen maken in de opdracht, er is onderling nog gebrainstormd over bepaalde onderdelen, we krijgen echt het gevoel dat we inhoudelijk ook op de goede weg zijn. En ik heb van alle 10 deelnemers een volgend kort coaching gesprek voorbereid dat ik maandag/dinsdag met hen wil voeren.
- **Motto's!** Eerst hebben we een interessante team debrief gehad, met een positief gevoel over de voortgang, fijn vooruitzicht dat het nu bijna echt 1 dagje weekend is, en nog mooie inzichten over de manier waarop we als team de belangrijke discussies ook echt met elkaar aangaan, en soms (nog) niet... Daarna gaan we om 16.15u naar het dakterras, want we hebben nog 1 onderwerp te bespreken met elkaar. Iedereen heeft een motto geformuleerd dat goed verwoordt wat eenieder bijdraagt (welke kwaliteiten zet je in) aan de Learning Journey, en wat men nog te leren heeft. Dit hebben we eerder deze afgesproken om vandaag te doen, als afsluiting van de eerste volledige week van deze Journey. Na veel regen vandaag, is het inmiddels droog, sterker nog, de zon begint te schijnen. Dus daar zitten we, hoog boven Buenos Aires, en dan komt 1 voor 1 ieders motto aan de beurt. Mensen vragen door, proberen het van elkaar te snappen, aan te scherpen, en geven feedback over de zichtbaarheid van de kwaliteiten en de zichtbaarheid van de leerdoelen, of men elkaar al wat ziet experimenteren. Eerlijk, open, emotioneel, intens, waardierend, belangstellend. Wat een geweldige afsluiting van deze eerste week ... Ik voel me trots en blij.
- **LGBT pride.** Tegen 18u lopen we van het kantoor naar ons hotel, en we zien erg veel regenboog kleuren, kleding, make up en uitgesproken outfits. Vandaag blijkt de LGBT pride

te zijn hier in Buenos Aires. Vandaar ook dat de Obelisco gisteravond met verschillende kleuren verlicht was.

- **Avond- en nachtprogramma.** De twee teamleden die het programma van vanavond hebben bedacht, gaan ons meenemen in het nachtleven van Buenos Aires, dat bekend blijkt te staan als één van de beste! We krijgen serieuze instructies, en er is een zeer doordacht programma. Iedereen moet eerst gaan powernappen anders houd je het niet vol. Daarna gaan we eten, want je hebt goede brandstof nodig. Vervolgens gaan we eerst naar enkele cafés/bars die ze hebben uitgekozen, steeds voor 1 drankje, om te voorkomen dat mensen gaan inkakken. En de twee programmaleiders geven ons regelmatig een rondje water. Alles om fit te blijven, en maximaal te kunnen genieten van het avondprogramma.
- **Niets teveel gezegd.** En ze hebben niets teveel gezegd. De twee leiders hebben erg goed voor hun team gezorgd. En we hebben 4 hele bijzondere bars/clubs bezocht (rooftop, een soort station, een soort gevangenis en een soort tuin), en toen was het 4 uur 's nachts, en vond ik het mooi geweest.

Zondag 18 november

- **Uitslapen ... not!** Nou had ik me echt verheugd op uitslapen, en het was ook wel nodig, maar vreemd genoeg was ik toch alweer rond 8u wakker. Nog een beetje doezelen, lezen, en dan toch maar opstaan, douchen en ontbijten.
- **19,5 km.** Ik besluit om lekker door de stad te gaan lopen, vanuit het centrum eerst naar het Plaza de Mayo (het beroemde plein), van daar uit naar het zuiden waar een groot natuurpark is. Heerlijke wandeling, veel gezien, lekker weertje. Inmiddels zijn er steeds meer groepsgenoten op pad dus met 6-en besluiten we elkaar in de wijk San Telmo te treffen. Dus weer een uur daarnaartoe gelopen. Vanuit San Telmo met een taxi naar de wijk Boca: kleurrijke huizen, gezellige stukjes, maar ook armoede, vervallen en verlaten stukken, en uiteraard hebben we het beroemde stadion van de Boca Juniors gezien. Na al het bezichtigen nog even een drankje op het terras, en van daaruit loop ik terug naar het hotel, ook weer door de wijk San Telmo. Veel kraampjes, veel "asado's" (barbecues/grills op straat), zowaar ook op een paar plekken de tango gezien, mooi. Bij aankomst in het hotel zie ik dat ik vandaag 19,5 km door de stad heb gewandeld, goeie workout!
- **Kansrijke straatverkoper.** Ik moet toch even mijn verbazing kwijt, want ik kwam vandaag een straatverkoper tegen die wel een heel specifiek product had Fluitketels! Verder niks, gewoon, gloednieuwe fluitketels. Interessant ondernemingsplan, lijkt me dat.
- **Auw.** Onderweg toch ook weer veel van de armoede gezien, maar 1 beeld kwam wat harder binnen. Een man met 2 flessen sterke drank, uit de fles lurkend, niet recht uit zijn ogen kijkend, met 2 jonge kinderen, op straat levend. Wat een toekomstperspectief, vrees ik.
- **Rust.** Bij de supermarkt een salade gekocht, want ik eet even op mijn kamer en ga dan het verslag van de eerste week afschrijven, dat is toch altijd meer werk dan ik denk/hoop, en ik wil het wel graag afkrijgen vandaag.
- **Contact.** En vandaag overdag even kunnen FaceTimen met Monique en de kids, super fijn om ze te zien en spreken. En vanavond nog wat langer verder gesproken met Monique.
- **Vroeg!!!** Morgen beginnen we met de laatste 4 dagen van onze opdracht, en we beginnen vroeg. Het is namelijk een feestdag in Argentinië, dus wij gaan morgen naar Forge Uruguay om daar te werken en in gesprek te gaan over ons project. In ruim 2 uur met de boot maken we de oversteek. En we moeten er om 6.30u zijn Gauw naar bed, welterusten.

Maandag 19 november

- **Heel vroeg!** Na een heerlijke vrije zondag, waarin iedereen in kleinere groepjes door de kleurrijke wijken van Buenos Aires heeft gewandeld (San Telmo, La Boca) en genoten heeft van tango, kraampjes, eten en drinken, barbecue, alles in de buitenlucht, gaat vandaag het wekkertje heel erg vroeg. Om 6u pakken we namelijk de taxi richting haventerminal om met de boot naar Uruguay te gaan en daar in gesprek te gaan met en te werken bij Forge Uruguay.
- **Promotie - dubbel.** Vandaag is ook de dag dat binnen Accenture de promoties/beoordelingen worden bekend gemaakt. 2 groepsleden zijn in de race voor promotie, en de eerste wordt wakker gebeld met goed nieuws, dus de dag begint goed. Nummer 2 krijgt het verlossende telefoontje als we aan het wachten zijn om te boarden. Mooi nieuws. En ook een beetje dubbel: we werken momenteel aan een project voor een NGO, gericht op kansarme jongeren, en we realiseren ons dat er zoveel mensen zijn met een leef-, woon-, werksituatie die op zijn zachtst gezegd problematisch is ... En tegelijkertijd zitten wij in onze Nederlandse werkelijkheid en rijkdom, waarin promotie en salarisverhoging belangrijke onderwerpen zijn.
- **Brillen.** Ik heb het bij vorige journeys ook al beschreven, maar nogmaals. Het dubbele gevoel van hierboven is onvermijdelijk en ook helemaal prima, er bestaan verschillende werkelijkheden, verschillende werelden. En wat mij helpt is om met de bril van hier te kijken als ik hier ben, en met de bril van thuis als ik thuis ben. Om te voorkomen dat je hier te veel last krijgt van de ongelijkheid (natuurlijk raakt het je, en dat geeft hopelijk extra energie en urgentie om ermee aan de slag te gaan, maar het moet je niet moedeloos maken), maar ook om te voorkomen dat je thuis alles wat minder fijn is helemaal naar 0 gaat relativiseren, want dat is ook niet fair en begripvol genoeg ...
- **Douane, visum, loketten.** We gaan natuurlijk Argentinië uit en Uruguay in, dus eerst langs loket 1 voor het uitstempelen, en dan naar loket 2 voor een Uruguayaanse stempel. Een mooi proces, wat niet helemaal gestroomlijnd verloopt maar uiteindelijk gaat het best wel snel.
- **Sloffes.** En dan mogen we de boot op, en daar is alweer de volgende Learning Journey verrassing: iedereen moet van die stofhoezen over de schoenen aantrekken, dus we zien er als groep zeer charmant uit. De reden weten we niet zeker, maar we zagen posters hangen over de dengue-mug met allerlei verbodsbordjes die we niet snapten. De oversteek van Buenos Aires naar Montevideo is ruim 200 kilometer, de ferry-catamaran haalt ruim 100 km/h dus na ongeveer 2 uur varen komen we aan.
- **Hartelijke ontvangst.** Forge Uruguay ontvangt ons met grote gastvrijheid: rondleiding door hun mooie kantoor, kennismaken met alle stafleden, een gezamenlijke lunch (van empanadas, heerlijk) met de hele staf. Ook vertelt de directeur dat we vanmiddag nog bij een class gaan aanschuiven, en dat hij ons om 16u nog Montevideo laat zien, zowel het mooie centrum alsook de achterstandswijken waar hun deelnemers vandaag komen.
- **Balans tussen relatie en inhoud?** We kwamen vandaag in een soort dilemma. We hebben nog maar 3 dagen tot donderdag, en wilden als groep ook meters maken vandaag, inhoudelijke vragen stellen en checks doen qua opdracht, en ook in de verschillende werkgroepen alweer wat tijd samen werken. Dus gericht op de opdracht, op resultaat, op inhoud. Maar Forge Uruguay nam juist alle tijd om met ons te connecten, om een goede gastheer te zijn, om ons een plezierige dag te bezorgen, vanuit relatie. Een bekend dilemma in de meeste Journeys. Het LJ-team had vooraf geen duidelijk plan besproken, en dus was het lastig om gedurende de dag het programma nog aan te passen. Uiteindelijk was het een leuke dag, interessant, maar heeft het qua opdracht en voortgang niet heel veel opgeleverd. Gelukkig waren er wel enkele goede insights voor de opdracht, en vooral ook weer insights over hoe we als groep meer regie en eigenaarschap kunnen en moeten pakken op dit soort momenten, en vooral ook vooraf! Dus qua "learning" component, heel nuttig.

- **Toeristen!** Het bezoekje aan Montevideo was mooi, veel kleinschaliger dan BA en een hele relaxte sfeer. De country director was zelf het meest fanatiek, we moesten als groep zelfs poseren met de grote "Montevideo"-letters, zoals de "I AMSTERDAM" letters. Als echte toeristen moest de foto een paar keer over totdat hij perfect was.
- **Achterstandswijken.** Ook Montevideo heeft de wijken waar veel sociale problematiek is, daar zijn we met de bus ook doorheen gereden. Het oogde minder rauw dan in BA, maar iedere keer weer indrukwekkend wat de leefomgeving is van de Forge-doelgroep, en vooral ook te ervaren hoe groot de verschillen zijn met onze leefomgeving.
- **Debrief op de boot.** Om 18.30u worden we weer netjes bij de terminal afgezet om wederom door 2 loketten te gaan, slofjes te krijgen en in te checken. We doen de team debrief op de boot, in een hoekje van een hal, zitten in een kring op de grond. We kregen een kritisch en eerlijk gesprek over vandaag, de opbrengst, de mate van sturing door onszelf, mooie inzichten. En nadat we ook scherp hebben afgesproken hoe we morgen weer bij Forge Argentinië aan de slag gaan (doelen, verwachtingen, hoe gaan we sturen, de feedback werd meteen opgepikt door dit reflectieve en leergierige team) is het ook tijd om de 2 promoties te vieren: mooie momenten moet je markeren!
- **23u dinertijd!** Rond 23u weer terug bij het hotel, daarna vlug een pizzapunt als avondeten en iedereen gaat naar bed na deze lange dag.

Dinsdag 20 november

- **Ochtend rondje.** De "personas del dia" hebben het team uitgenodigd om de dag om 7.30u actief te beginnen met een klein rondje hardlopen. Heerlijk om op deze manier op te starten.
- **Strak en focus.** Zowel de ochtendbriefing als het werken gedurende de dag zijn strak en gefocust. Je merkt aan alles dat we in de eindfase komen, en dat is mooi om te zien. Uiteraard maken we ook tijd om te vertellen hoe het bij Forge Uruguay was, welke inzichten dat nog heeft opgeleverd, en Hernan is uiteraard weer zo attent om een andere soort alfajores met ons te delen, en zo attent om voor het teamlid met lactose intolerantie weer een aparte koek mee te nemen, onder het uitspreken van de quote van de dag: "we are not going to kill Guido".
- **Te strak?** Interessant moment wanneer een gesprek met een Forge stafid dat we vorige week wel gezien maar nauwelijks gesproken hebben, iets teveel in de richting gaat van een lange presentatie met bekende informatie, dus een teamlid grijpt in en stuurt bij. In de debrief blijkt dat de helft van de groep de ingreep respectvol en noodzakelijk vond, de andere helft vond het te strak en daarmee te weinig recht doend aan de relatie. Daar hebben we goed bij stilgestaan, met in ieder geval de conclusie dat hier geen goed of fout in bestaat, maar wel het besef dat iedere keuze steeds een effect heeft op zowel inhoud als relatie ...
- **Eindgesprekken.** Ik heb ondertussen alle eindgesprekken voorbereid, die ik woensdag en donderdag voer. Voor alle deelnemers heb ik een korte reflectie geschreven met wat ik gezien heb, welke talenten en eigenschappen, maar ook welke uitdagingen ik zie voor hen in de toekomst. En tot slot heb ik ook voor hen een motto geformuleerd, waar ze ook al hun eigen motto hebben gemaakt. Mooi om deze voorbereidingen te doen, ik verheug me op de eindgesprekken.
- **Pas op voor vallende stenen.** De arbo-wetgeving en bouwinspectie is hier van iets andere orde dan in Nederland, merkten we toen we tussen de middag buiten liepen, en 1 teamlid en 1 stafid getroffen werden door stukjes steen die vanaf het dak van een gebouw naar beneden kwamen, omdat iemand daar met een beitel beton aan het hakken was. Niks netten, of afzetting, en waarschuwborden. Gewoon stenen koppen en dan loop je vanzelf wel weg.
- **Debrief in het park.** De groep wil vanavond alvast aan hun voorbereidingen voor de laatste avond werken (ze gaan voor iedereen feedback schrijven, en die wordt donderdag gedeeld), dus we kiezen voor salades als avondeten, die eten we op in het park vlakbij Forge en daarna

doen we daar de team debrief in een soort overdekte zuilen-cirkel, weer een bijzondere debrief-plek.

- **Eindfase!** Om 21u terug in het hotel waar iedereen aan de slag gaat met het schrijven van de feedback. Ik moet het afronden vanavond want morgen begin ik met de 1 op 1 gesprekken. Net na middernacht val ik om van de slaap, ik moet er nog 1 maar die kan ik morgen voor het ontbijt nog doen. Ik verheug me op de komende 2 dagen, de eindfase. 10 individuele eindgesprekken met impact, het Accenture team dat alle zaken overdraagt aan de Forge staf, en dan donderdagmiddag de echte afsluiting samen met Forge, en 's avonds de afsluiting als team met een intensieve feedback sessie.

Woensdag 21 november

- **De strakke focus blijft!** Zowel in de ochtendbriefing als gedurende de dag: er wordt zeer geconcentreerd gewerkt. Dat merkt ook Daniel van Forge, die graag wil weten wat we allemaal gedaan hebben op zondag, en hoe het in Uruguay was ... "I think they're very busy right now, I'll come back later". Gelukkig begrijpt hij het, hij wil zelf zoveel mogelijk input ontvangen vanuit het team.
- **Reflecteren en leren.** Vandaag de eerste 7 eindgesprekken gevoerd. Zo mooi om op basis van de ervaringen in deze 2 weken in gesprek te gaan over gedrag, leerdoelen, mijn uitgebreide feedback aan de deelnemers, de volgende stappen die mensen willen/kunnen maken in hun ontwikkeling. Alle emoties komen langs in de gesprekken: verdriet, zorgen, blijheid, irritatie. Er is veel gereflecteerd en geleerd in de afgelopen 2 weken, heerlijk.
- **"You are our friends now".** Aan het einde van de middag doet Hernan alvast een eerste aanzet voor de afsluitende woorden van morgenmiddag. Ze zijn erg blij met de opbrengsten, dat benadrukt hij vrijwel iedere dag, en hij sluit af met "you are our friends now". Wat een fijne, waarderende man. En slim, hij wordt door zijn collega omschreven als "he is the closest thing to artificial intelligence".
- **Vieren.** Om de samenwerking te vieren en nog verder te connecten hebben we onze partners bij Forge uitgenodigd om aan het einde van de dag samen te komen en iets te drinken. Leuke gesprekken, in een ongedwongen sfeer, heel mooi om op deze manier ook buiten kantoor te verbinden.
- **Verbinden als LJ-team.** Na de borrel met Forge gaan we als LJ-team naar een restaurant om daar te debriefen, en nog samen te eten. Want doordat er eigenlijk 2 subgroepen zijn die ieder aan eigen onderdelen van de opdracht werken, en we sinds zaterdagavond geen gezamenlijk avondprogramma meer hebben gehad, voelen sommigen de teamcohesie afnemen, dus daar gaan we bewust weer aan werken voor deze eindfase. Fijne avond met goed eten en dito gesprekken, en enigszins op tijd naar het hotel want de meesten moeten nog een en ander doen aan de feedback voor morgenavond.

Donderdag 22 november

- **De laatste dag!** Om 8.00u zitten we als team aan het werkontbijt om het plan voor vandaag nog eens goed te bespreken. De inhoudelijke overdracht gebeurt al sinds gisteren, en tussen 14.30-16.30u willen we deze Learning Journey met Forge afsluiten met een inhoudelijke terugblik (wat hebben we allemaal gedaan, wat laten we achter) maar vooral ook een relationele/lerende terugblik (hoe hebben wij het beleefd?). Zoals op dag 1 er een soort spanning hing, is die er vandaag ook weer. Het belooft een bijzondere dag te worden.
- **Afronden.** In de twee subgroepen worden alle laatste acties gedaan en overgedragen, de eindpresentatie wordt gemaakt. Ondertussen voer ik de laatste 3 eindgesprekken, wederom fijn en mooi.
- **Inhoudelijke bijdrage.** Extra leuk: ik heb ook inhoudelijk nog een kleine bijdrage kunnen leveren door een Skype call te organiseren met New Heroes, gespecialiseerd in digitaal leren

op het gebied van soft skills en leiderschap, mijn voormalige collega's. Hopelijk gaat dit lijstje Forge ook verder helpen bij het digitaliseren van hun programma.

- **Contact en zorgvuldigheid.** En op de laatste dag gaat het dan toch nog fout qua contact en zorgvuldigheid ... Gelukkig niet met Forge, ook niet onderling, maar deze keer vergeten ze mij mee te nemen in de lunchbestelling, omdat ik de ochtend steeds in gesprek zat. Mooi moment dat ik daar tijdens de avondafsluiting, vanuit een vergrootglas, quasi boos op kon hameren. Het is ze vergeven ... ☐
- **Persoonlijke afsluiting.** Om 14.30u is het zover. Vanuit Forge zijn de 6 stafleden aanwezig met wie we veel gewerkt hebben, en ook de CSR-verantwoordelijke vanuit Accenture Argentinië sluit aan. De sessie wordt geopend door een teamlid met een mooi verhaal over hoe deze journey bij Forge heeft gevoeld tot nu toe (meteen werkend aan het leerdoel "storytelling"), en daarna worden de 6 "deelprojecten" allemaal in maximaal 5 minuten besproken, heel informatief. Daarna is het tijd voor 11x een persoonlijke afsluiting: ieder van ons heeft de eigen highlights beschreven en toegelicht, en een boodschap aan Forge. Hele leuke, fijne en warme berichten vanuit het Accenture team, echt goed gedaan! Heerlijk om een project zo af te sluiten, dus naast inhoud veel aandacht voor relatie.
- **Mijn boodschap aan Forge.** Ik heb meegedaan aan de persoonlijke afsluiting. Forge heeft me echt geïnspireerd door het werk dat ze doen, de verhalen die ze erover kunnen vertellen, maar vooral door de mensen die ze zijn.
- **Mijn highlights.** Als highlights heb ik 10 quotes besproken die ik in de afgelopen 10 dagen heb gehoord, hier de 3 die mij het meeste raakten:
 - We are all human beings, with fears, with mistakes, with ambitions we don't know whether we realize them; but we put in our effort. (Hernan)
 - Learn, earn, return. (founder Sam)
 - My dream is not having to worry anymore. (student)
- **De connectie met Forge gaat verder.** De groep heeft aangegeven en aangeboden om ook na deze twee weken nog betrokken te willen blijven bij Forge, als vraagbaak, om even mee te denken, om te helpen toepassen wat nu allemaal is neergezet. "Weet wat je aanbiedt!" grijnsden de Forge-mensen ...
- **"There is a soul behind your eyes". "You are part of Forge now".** Als afsluiting namen de stafleden van Forge ook ieder het woord. Rode draad: men is erg blij en tevreden met het inhoudelijke resultaat. Maar nog duidelijker: men is zeer positief over de manier waarop het Accenture team contact en verbinding heeft gemaakt. Twee nieuwe quotes vanuit Forge, tijdens de afsluitende woorden:
 - "You are nice people: if you look in your eyes, you see a soul behind it."
 - "You (Accenture team) said that we (Forge) inspire you because we change the lives of the youth; you are part of Forge now, and through your work, you are changing the lives of our youth..."
- **Kus.** Na de laatste lovende woorden, wordt de informatie geborgd, gezippt, gemaaild, praten we nog wat na, en nemen we uitgebreid afscheid, the Argentinian way, met een kus op de rechterwang. Vreemd om na zo'n intense 2 weken nu klaar te zijn en weg te gaan.
- **Teamafsluiting "LJ-style".** Iedereen had even tijd om te ontspannen, uitrusten, nog wat voorbereiden voor de avondsessie, en tegen 20u lopen we naar het restaurant waar we "private dining" hebben geregeld, om ook ons inhoudelijke programma ongestoord te kunnen doen. Prachtig, groot herenhuis, sjieke kamers, maar helaas: geen private dining, ze hebben wel het eten bevestigd maar hebben toch geen aparte kamer voor ons. Na een hoop onduidelijkheid en relatieve onvriendelijkheid (geen moeite doen om langzaam te spreken, geen excuses) besluiten wij op zoek te gaan naar een plan B. In stijl dus: ook de afsluiting loopt anders dan gepland.
- **Plan B – prachtige afsluiting.** Waar vinden we zo snel een plek waar we met 11 mensen kunnen eten, zonder gestoord te worden, in een wereldstad? Dat valt niet mee, dus we

kiezen ervoor om in de rustige lobby/bar van het hotel naast ons hotel te gaan zitten, in een apart hoekje. Prima plek, we bestellen drankjes en hapjes, dit wordt de plek. Uiteindelijk gaan we tegen 21u in gesprek over de afsluitende dag (mooie afsluiting vanmiddag, tevreden hoe dat gegaan is), het vertrouwen dat we hebben in de borging/continuïteit (vertrouwen in de wens van Forge om hier veel mee te doen, zorgen over de smalle basis want het is maar een kleine staf en er ligt ontzetten veel werk) en over de complete Learning Journey als team (veel trots, veel blijheid, en ook scherpste over de teamcohesie, de mate waarin iedereen verbonden is geweest met elkaar).

- **Feedback challenge en compliment shower.** Daarna gaan we de voorbereide feedback delen. Ieder teamlid krijgt van de gehele groep challenges, opbouwende feedback, en er is ontzettend goed over nagedacht en mooi beschreven, ieder in zijn eigen stijl (collage gemaakt, symbolen geknipt, kaarten gekocht, brieven geschreven), echt heel eerlijk, constructief en respectvol gedaan. We sluiten af met een compliment shower, ook weer per persoon, en sluiten de laatste teamdebrief op deze manier high energy en super positief af. Ik heb ook prachtige schrijfsels gekregen, ik ga ze morgen met volle aandacht nalezen. Het is tegen middernacht als we zeer moe, voldaan en trots de Journey op deze manier afsluiten.
- **Middernacht een mooie tijd om te dineren.** We besluiten om in een restaurant om de hoek nog even wat te eten, daarna vallen enkele teamleden bijna om dus die gaan lekker slapen, en de rest gaat nog voor een afsluitend drankje op pad. Een feestelijke afsluiting van een bijzondere Learning Journey!
- **Trots, blij en moe.** Na 1 drankje ga ik ook slapen. Mega trots. Trots op Forge en het werk dat zij doen. Trots op het Accenture team en wat ze hebben neergezet in zo'n korte tijd. Trots op Tanja en SharedWorld, en onze Learning Journeys. En ook trots op mezelf, vooruit dan.

Vrijdag 23 november

- **Ontspannen.** Om 9u opgestaan om een deel van de groep uit te zwaaien die verder reizen binnen Argentinië. Daarna een ontspannen dagje besteed in Buenos Aires. Ik ben lekker gaan hardlopen in het Parco Ecologico (eerst 3 kilometer door de drukke straten en uitlaatgassen dus niet per se gezond bezig denk ik, maar daarna heerlijk in het groen, veel vogels, en aan de zee).
- **Learning Journey – the hard way.** Als groep hebben we al vele aspecten van de Learning Journey ervaren, helaas komt er op de valreep ook nog een dimensie bij. 1 van de teamleden is vannacht op slimme wijze beroofd van zijn portemonnee, dus geld en pasjes weg. Gelukkig alles kunnen blokkeren en goed verzekerd, maar wel heel vervelend.
- **Muzikaal cadeau!** 's Middags heb ik een rondleiding in Teatro Colon, een heel mooi, oud theater, vol marmer en bladgoud, 2500 zitplaatsen en 1000 staanplaatsen, de akoestiek wordt als een van de besten ter wereld beschouwd. En we hebben enorm geluk, want er is een repetitie gaande van de opera Norma, door het Argentijns Philharmonisch orkest en een Italiaanse gastdirigent, dus tijdens de rondleiding mogen we een kwartiertje vanuit de balkons genieten van deze prachtige, overweldigende muziek. De akoestiek is super, zowel zangers als orkest spelen onversterkt en dan nog hoor je in de hele zaal alles haarscherp. Overigens is onze gids een studente conservatorium, aanstaand opera zangeres, dus tijdens de rondleiding zingt ze stukjes uit beroemde composities als we bij een beeld of schilderij van een componist komen. Erg mooi.
- **Schriftelijk cadeau!** En ik heb de tijd genomen om alle berichten te lezen die de groep voor mij heeft geschreven. Wauw, wat een mooie woorden allemaal...
- **Rust.** Daarna nog wat dollars wisselen voor de laatste uitgaven, een souvenirkje kopen, en naar mijn hotelkamer om het verslag van de tweede week te schrijven en mijn koffer vast in te pakken.

Zaterdag 24 november

- **Het zit erop!** Ik was weer op tijd wakker, 7u, dus nog wat geschreven, gelezen, ontbeten, laatste spullen pakken en wachten op de taxi naar de airport. Vanmiddag om 16.40u vlieg ik, morgenochtend zie ik mijn liefjes weer. Ik kijk er enorm naar uit!
- **Trots!** En ik sluit moe, voldaan, blij en trots af. Wat een voorrecht.